
Oto ja, pošlij mnie

Nowenna przed Beatyfikacją Papieża Jana Pawła II (Przygotowanie w rodzinie) Tydzień VI 3 kwietnia 2011 r.

Ludzka droga do świętości

Z listu św. Jana Apostoła: Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym? (1 J 5, 2-5)

Dar świętości [...] zostaje ofiarowany każdemu ochrzczoneму. Dar jednak staje się z kolei zadaniem, któremu winno być podporządkowane całe życie chrześcijanina: «Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie» (1 Tes 4, 3). To zadanie nie dotyczy tylko niektórych chrześcijan: «wszyscy chrześcijanie jakiegokolwiek stanu i zawodu powołani są do pełni życia chrześcijańskiego i do doskonałości miłości». [...] skoro chrzest jest prawdziwym włączeniem w świętość Boga poprzez wszczępienie w Chrystusa i napełnienie Duchem świętym, to sprzeczna z tym byłaby postawa człowieka pogodzonego z własną małością, zadowolającego się minimalistyczną etyką i powierzchowną religijnością. Zadać katechumenowi pytanie: «Czy chcesz przyjąć chrzest?» znaczy zapytać go zarazem: «Czy chcesz zostać świętym?». Znaczy postawić na jego drodze radykalizm Kazania na Górze: «Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski» (Mt 5, 48)»

„Każdemu ochrzczoneму Pan daje łaski konieczne do osiągnięcia szczytów Bożej miłości. Drobne zdarzenia dnia powszedniego zawierają w sobie niespodziewaną wielkość, i właśnie jeśli przeżywane są z miłością do Boga i braci, możliwe staje się przezwyciężenie w zarodku wszelkiego rozdźwięku pomiędzy wiarą a życiem codziennym” (Do członków Opus Dei – 12.01.2002).

Metanoia to nawrócenie - przemiana umysłu i serca, która oddala się od grzechu i kieruje w stronę dobra dokonująca się w świetle Bożej miłości. To nie tylko wyzbycie się grzechu, to także unikanie dobrowolnej okazji do jego popełnienia, czyli zerwanie z tym wszystkim, co prowadzi do grzechu. Metanoia w najgłębszym sensie tego słowa to życie nowego człowieka wyrażone słowami św. Pawła: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie”. Nieustanna metanoia nie jest możliwa bez ciągłego otwarcia się na Boga, bo tylko w Nim odnaleźć można właściwy drogowskaz życia i tylko w Jego świetle można kształtować swoje sumienie. Dlatego człowiek święty to człowiek nieustannej modlitwy. „Modlitwa jest szukaniem Boga, a jest także objawieniem się Boga. [...] Poprzez modlitwę Bóg objawia się jako Miłosierdzie, to znaczy jako Miłość [...]. Zwycięstwo dobra w świecie jest organicznie związane z tą prawdą. Człowiek, który się modli, wyznaje tę prawdę i niejako uobecnia Boga, który jest Miłością miłosierną pośród świata” (Przekroczyć próg nadziei, s. 40).

Modlitwa jako pragnienie zjednoczenia się z Bogiem, otwarcie na Jego słowo i Jego wolę osiąga swój szczyt w Eucharystii. Eucharystia jest ofiarą Chrystusa, w której składa On Ojcu w ofierze siebie w swoim człowieczeństwie, tzn. składa w ofierze wszystko to, co ludzkie, aby zostało uświęcone i przeistoczone, stając się Ciałem Boga, a ofiarowane nam jest narzędziem uświęcenia, czyli „przeistoczenia” człowieka i dlatego jest pokarmem na życie wieczne. Eucharystia zatem buduje świętość. Metanoia, rozumiana jako życie przemienione w Chrystusie, realizuje się w miłości i poprzez miłość. Zjednoczeni w Komunii z Chrystusem zostajemy już teraz wprowadzeni w wewnętrzne życie Trójcy Świętej, w której Ojciec, Syn i Duch Święty łączą się ze sobą tak ściśle, że stanowią jedną Boską naturę. Człowiek stworzony na obraz Boga nosi w sobie tę prawidłowość życia Trójcy. Bóg „powołując człowieka do istnienia z miłości, powołał go jednocześnie do miłości” (Familiaris consortio, 11).

Modlitwa z dziećmi

Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Ojciec: Panie Jezu, Ty w Ewangelii, która jest takim „listem” napisanym do nas, wiele razy powtarzasz: Nawracajcie się! I mówisz, że ciągła praca nad tym, aby być coraz lepszym jest warunkiem spotkania z Tobą w niebie. Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za Twoje nieustanne wzywanie nas do nawrócenia. Za to, że chcesz abyśmy dostrzegali swoje niedoskonałości i grzechy i abyśmy się poprawiali. Abyśmy wciąż przemieniali swoje serca. Dziękujemy Ci za wszystkie łaski, którymi nas obdarzasz, które pomagają nam na naszej chrześcijańskiej drodze życia.

Przypomnijmy sobie, co w ciągu ostatniego tygodnia udało się nam dobrze zrobić i podziękujemy za to Panu Jezusowi.

Dorośli pomagają dzieciom w wypunktowaniu ich dobrych uczynków. Sami także dzielą się swoimi przeżyciami.

Po każdym wymienionym dobrym działaniu wszyscy powtarzają: Dziękujemy Ci, Panie Jezu.

Ojciec: To wszystko dobro udało się nam wykonać dzięki Bożej łasce. Ono jest darem, który potrafiliśmy przyjąć od Boga słuchając Jego natchnień, zauważając różne znaki, przy pomocy których Pan Bóg nas prowadzi. Na przykład (*Zosia*) zauważyła, że koleżanka zapomniała kredek i podzieliła się z nią swoimi. (*tu Ojciec podsumowuje wypowiedzi dzieci i dorosłych, pokazując w jaki sposób Pan Bóg wszystkich prowadził do dobra. Ma to być lekcja dla dzieci, że wszystko jest Bożym darem, bez pomocy Boga niewiele możemy, że tej pomocy trzeba przyzywać, by czynić coraz więcej dobra*) Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za tę

piękną drogę dobra, po której nas prowadzisz.

Matka: Rozważając pierwszą chwalebłą tajemnicę różańca, Twoje zmartwychwstanie, prosimy Cię, Panie Jezu, o odwagę ciągłego nawracania się, o dar przemiany naszych serc. O to, abyśmy nie bali się zerwać z grzechem. Abyśmy widząc zło nie akceptowali jego obecności, ale zwyciężali je dobrem. Wzbudź w nas pragnienie Twojej bliskości. Wzbudź w nas pragnienie świętości.

Rodzina odmawia dziesiątek różańca.

Modlitwa o beatyfikację

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Modlitwa ucznia w Szkole Modlitwy Jana Pawła II

Miłosierny Boże, Ty wysłuchałeś prośby Elizeusza i napełniłeś go duchem proroka Eliasza. Wysłuchaj mojej pokornej prośby i udziel mi ducha, którym żył Jan Paweł II.

Napełnij mnie duchem modlitwy, aby była ona obecna w moim życiu jako radosne i pełne miłości przebywanie z Tobą. Napełnij mnie duchem pracowitości, abym solidnie wypełniał swoje codzienne obowiązki. Napełnij mnie duchem wrażliwości na potrzeby innych ludzi, abym umiał ofiarować im to, czego najbardziej potrzebują. Napełnij mnie duchem jedności, abym wszędzie niósł pokój i zgodę, pomagając pokonywać podziały i konflikty. Naucz mnie żyć według zasady „Totus Tuus”, w całkowitym oddaniu się Maryi i naśladowaniu Jej drogi wiary. Doprowadź mnie do pełnego zjednoczenia z Tobą, w Twoim umiłowanym Synu Jezusie Chrystusie, mocą Ducha Miłości. Amen.

Miłujemy Boga

ozn.

wypełniamy

Jego przykazania

Modlitwa dorosłych

Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Ojciec: Podczas naszej poprzedniej modlitwy przepraszaliśmy Cię, Panie Jezu, za nasze grzechy. Chcemy, aby to przyznanie się do własnej grzeszności stało się dla nas początkiem przemiany naszej duszy, aby stało się początkiem metanoi, o której słyszeliśmy podczas niedzielnej mszy świętej. Aby stało się nowym początkiem drogi prowadzącej prosto do Ciebie, prowadzącej do świętości, do której Ty sam nas powołujesz. Od teraz chcemy zacząć nową drogę, której Ty jesteś celem. Chcemy zacząć drogę wiodącą nas do zwycięstwa nad śmiercią, do życia wiecznego. Posłuchajmy słów Jana Pawła II:

Członek rodziny: „W Jezusie Chrystusie człowiek powołany jest do zwycięstwa: do takiego zwycięstwa, jakie odniósł ojciec Maksymilian i Brat Albert, ojciec Rafał i matka Urszula — w stopniu heroicznym. Jednakże do takiego zwycięstwa powołany jest każdy człowiek. I powołany jest każdy Polak, który wpatruje się w przykłady swoich świętych i błogosławionych. Ich wyniesienie na ołtarze pośród ziemi ojczystej jest znakiem tej mocy, która płynie od Chrystusa — Dobrego Pasterza. Tej mocy, która jest potężniejsza od każdej ludzkiej słabości — i od każdej, choćby najtrudniejszej sytuacji, nie wyłączając przemocy. Proszę was, abyście te słabości, grzechy, wady, sytuacje, nazywali po imieniu. Abyście z nimi wciąż się zmagali. Abyście nie pozwolili się pochłonąć fali demoralizacji, zubożenia, upadku ducha. Dlatego patrzcie wciąż w oczy Dobrego Pasterza:

„Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną”

(chwila ciszy)

Matka: Pomóż nam, Panie Jezu, realizować w naszym życiu, w naszej rodzinie, to powołanie do zwyciężania. Do zwyciężania własnych słabości i grzechów, do pokonywania pokus tego świata. Pomóż nam kroczyć drogą miłości. Ucz nas codziennego okazywania sobie miłości. Ucz nas bycia dla siebie wzajemnym darem.

Członek rodziny: Dziękujemy Ci za naszą rodzinę. Za każdego z nas. Za nasze charaktery, za nasz temperament, za zainteresowania, za pracę. Dziękujemy Ci za to, że jesteśmy. I za to, że Ty jesteś przy nas. Nasze dziękczynienie chcemy zawrzeć modląc się słowami psalmu 116:
Wszyscy: *(zaleca się odmawiać psalm na dwa „chóry”.*

Pierwszy odmawia dwa wersety, drugi kolejne dwa)

Miłuję Pana, albowiem usłyszał
Głos mego błagania,
Bo ucha swego nakłonił ku mnie
W dniu, w którym wołałem.
Oplotły mnie więzy śmierci,

Dosięgły mnie pęta Szeolu,
Popadłem w ucisk i udrękę.
Ale wezwałem imienia Pańskiego:
«O Panie, ratuj me życie!»
Pan jest łaskawy i sprawiedliwy
I Bóg nasz jest miłosierny.
Pan strzeże ludzi pełnych prostoty:
Byłem bezsilny, a On mię wybawił.
Wróć, moja duszo, do swego spokoju,
Bo Pan ci dobrze uczynił.
Uchronił bowiem moje życie od śmierci,
Moje oczy - od łez,
Moje nogi - od upadku.
Będę chodził w obecności Pańskiej
W krainie żyjących.
Ufałem, nawet gdy mówiłem:
«Jestem w wielkim ucisku».
Powiedziałem w swym przygnębieniu:
«Każdy człowiek kłamie!»
Cóż oddam Panu
Za wszystko, co mi wyświadczył?
Podniosę kielich zbawienia
I wezwę imienia Pańskiego.
Moje śluby, złożone Panu, wypełnię
Przed całym Jego ludem.
Drogocenną jest w oczach Pana
Śmierć Jego czcicieli.
O Panie, jam Twój sługa,
Jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy:
Ty rozerwałeś moje kajdany.
Tobie złożę ofiarę pochwalną
I wezwę imienia Pańskiego.
Moje śluby, złożone Panu, wypełnię
Przed całym Jego ludem.
Na dziedzińcach domu Pańskiego,
Pośrodku ciebie, Jeruzalem.
Chwała Ojcu i Synowi
I Duchowi Świętemu
Jak była na początku, teraz i zawsze
I na wieki wieków. Amen.

Ojciec: Oddajemy Ci, Panie Jezu, nasze serca. Oddajemy Ci naszą rodzinę, która jest naszą drogą do świętości. Nie pozwól nam o tym zapomnieć.

I teraz, jako jedna rodzina, nie tylko w ludzkim wymiarze, ale także jako rodzina dzieci Bożych, wołajmy do Ojca, który jest w niebie: **Ojciec nasz...**

Ojciec: Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego.

Pytania do rachunku sumienia

Czy dar świętości ofiarowany ci w sakramencie chrztu świętego jest dla ciebie zobowiązaniem, by być świętym?

Czy modlitwa jest obecna w twoim życiu jako radosne i pełne miłości przebywanie z Ojcem, Synem i Duchem Świętym?

Czy solidnie wykonujesz swoje codzienne obowiązki?

Czy jesteś wrażliwy na potrzeby innych ludzi? Czy budujesz wokół siebie jedność, niesiesz pokój i zgodę, pomagasz pokonywać podziały i konflikty?

Prowadź mnie, Panie, na Eucharystię

Wszystkie czyny chrześcijańskiego życia wiążą się ze sprawowaniem Eucharystii i do niej zmierzają (OWMR 16).

Prowadź mnie, Panie Jezu, na Eucharystię. Tam odnajdę szczyt modlitwy i jej źródło. Ku celebracji Eucharystii skierowana jest moja codzienna rozmowa z Tobą i czas spędzony na adoracji Ciebie ukrytego w Najświętszym Sakramencie. Z niej czerpię siły do tego, aby odpływać od brzegu i docierać na głębię zjednoczenia z Tobą i braćmi. Piękna modlitwa każdego dnia sprawia, że głębiej przeżywam Eucharystię, a przeżycie Eucharystii w skupieniu, na miarę „Totus Tuus”, odnawia moją codzienną modlitwę. Udziel mi, Panie, swojego Ducha, aby mnie prowadził. Pomóż mi realizować w życiu Twoje słowa: „Wypłyn na głębię”. Amen.

